

Prenumerata.

We Lwowie: rocznie 14 zł. 40 ct. kwartalnie 3 zł. 60 ct. miesięcznie 1 zł. 20 ct. półmiesięcznie 60 ct. Za odosłanie do domu miesięcznie 20 ct.

Na prowincji: rocznie 19 zł. 20 ct. półrocznie 9 zł. 60 ct. kwartalnie 4 zł. 80 ct. miesięcznie 1 zł. 60 ct. za półmiesiąca 80 ct.

Za granicą: Dopłaca się miesięcznie 1 zł. do cen miejscowych.

Prenumerata przyjmuje się tylko od 1. i 15. każdego miesiąca. Numer kosztuje 6 ct.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie także w Niedziele i Święta o godzinie 8. rano.

Administracja, Expedycja i Biuro Redakcji, przy ulicy Akademickiej 1. 3.

Ogłoszenia.

Od objętości wiersza petytowego pięciolatowego 6 cent.

Reklamy w rubryce „Nadesłane” 20 ct. od wiersza.

Jedno ogłoszenie drobne do 6 wierszy 20 ct.

Dołączenia do Kurjera (Prospekta, cyrku larza etc.) przyjmuje się za cenę 1 zł. od 100 egz. dla zamiejscowych a 50 ct. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Listy reklamacyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie.

Dziś: ś. Jerzego męcz. Fidelisa.

Sroda Marka ewang. Brzina. Czwartek: Kleta i Marcellina.

Piątek: Peregryna w. Egidiusza. Sobota. Witalisa m. Pamfila. Niedziela: Piotra m. Poniedziałek: Katarzyna Sen.

Kalendarz myśliwski. Wolno polować na: Cietrzewie i Głuszcze.

Wschód Słońca o 5 godz. 3 minut. Zachód Słońca o 6 godz. 54 minut. Długość dnia 13. godz. 51 minut. Barometr wznosi się.

KŁATWA ZŁEGO CZYNU.

W świecie ludzkim, jak i w naturze — nic nie ginie. Krzywda zadana drugiemu, to ziarno zniszczenia zasiane w duszy ludzkiej, które plonem zemsty zakwita. Cóż dopiero, gdy naród cały staje się rozległą niwą, którą macosza ręka, miasto zdrowem ziarnem dobrego, gęsto zasieje kąkolem złego i pasożytnymi chwasty.

Rozkoszny Zielony Eryn jest taką rolą, w której skiby, przeorywane bezlitosnym pługiem anglo-saksońskiego najezdcey, wieki całe siano to złe ziarno. Ziemię całą podzielono między wielkich lordów, co od dzikiego Wilhelma Zdobywcy rodowód swój wiedli, cały zaś lud irlandzki, jeden z konarów starego celtyckiego dębu — przemieniono w biednych zawistych dzierżawców. Gdy rosła, wydarta temu ludowi, siła i zamożność lordów, zaokrąglaly się ich dzierżawy — drobniął i niszczał irlandzki dzierżawca.

Za wywłaszczeniem tem poszły bunty i głody, w których oręż angielski lub rąca kosa śmierci łany całe i pola zaścielały trupami. Do materjalnego tego ucisku przyłączył się ucisk narodowy. Kościół irlandzki, język irlandzki, cały lud irlandzki ulegał długie wieki prześladowaniom, stanowiącym jedną z najhaniebniejszych kart w dziejach Anglii.

I cóż? Lud ten jednak wytepić się nie daje. Nawet ci, co przed głodem i prześladowaniem unieśli życie swe za Atlantyk, ponieśli z sobą żądę zemsty i odwetu — a dziś synowie ich i wnuki powracają na starą ziemię ojców z ładunkami dy-

namitu... Sama umiejętność, długo wspierająca starą Anglię w jej dziele zniszczenia — dziś przeciw niej się odwraca. W dziedzinie środków zniszczenia porobiono tak straszne odkrycia, że dziś jeden nabój dynamitu starczy często przeciw tysiącom, od stóp do głów nawet uzbrojonych.

W ciągu ostatnich lat dziesiątków, pod wpływem nowoczesnych idei słuszności i postępu, starano się wprawdzie zrobić coś dla nieszczęsnej Irlandji. Poznoszono zbyt krzyżące i niezgodne z duchem wieku ograniczenia — cały jednak stary aparat społeczno-narodowego ucisku pozostał nietknięty.

Czterdzieści lat temu specjalna komisja parlamentarna uznała za konieczne radykalne reformy w zarządzie Irlandji, ażeby zaspokoić choć w części życzenia home-rulerów, żądających dla swej ojczyzny samorządu, autonomii, niezawisłości. I cóż? „Reforma ta, pisze dziś *Pall Mall Gazette*, czterdzieści lat broniona była w izbach angielskich, w ciągu zaś ostatnich lat dwudziestu pięciu przez wszystkich uznawaną była za niezbędną”. Mimo to nic nie zrobiono. Przed dwoma laty oświadczył Gladstone, w imieniu rządu, że przedłożoną będzie izbom reforma Irlandji na podstawach reprezentacyjnych. Gdy jednak trzy dni potem irlandzcy członkowie Izby niższej podnieśli sprawę samorządu Irlandji — zostali zakrzyżeni, a i gladstonowskie ulgi dla dzierżawców, są więcej niż paljatywami.

Kłatwa złego czynu mści się i na samej Anglii. Cały naród jest dziś w gorączkowym nastroju, z którego korzystają reakcyoniści angielscy, ażeby zaniechać wszelkich dla Irlandji reformy i nowym ją obłożyć uciskiem. Ci sami zresztą, którzy w osobistych głównie widokach sprzeciwiają się wszelkim reformom w Irlandji

nie szcedzą i samej Anglii, nie szcedzą Szkocji.

Co stało się z ludnemi i rojnemi klanami starej Szkocji! Ludność zmniejsza się tam z każdym lat dziesiątkiem, szerzą się tylko parki i państwiska jej lordów — a dziś dla zbiedniałych resztek szkockiego ludu zbierają jałmużnę po całym kraju. A lud w samej Anglii czyż lepiej żyje?

Co będzie, jeśli i tu zejdzie gorzki plon złego czynu? Co stanie się z dumnym Albionem lordów i wielkich fabrykantów, gdy lud Anglii i Szkocji pospołu z synami Zielonej Wyspy za lont i dynamit pochwyci?

Niechże ci, co kochają ludzkość i cenią jej nabytki cywilizacyjne — dobrem, póki czas, innemu złemu postarają się zapobiedz.

Liw.

KRONIKA.

Z życia towarzyskiego. Ślub panny Sydonji Tennerówny, córki znanego przemysłowca i jednego z właścicieli karlsbadzkich piekarni, z p. A. Catzem z Amsterdamu, odbędzie się w naszym mieście d. 8. maja. — Ślub p. Marmorosza z Karowa, z pną Skrzyńską odbędzie się w sobotę wieczór o godz. 6. w kościele katedralnym. Parę pobłogosławi arcybiskup ormiański, ks. Isakowicz. — Pałac Mierów przy ul. Majerowskiej został już, jak nam donoszą, sprzedany. Szczęśliwym nabywcą ma być p. Wolański.

Izba handlowa odbędzie posiedzenie dziś wieczorem.

18)

BANKA MYDLANA

obrazek

El. Orzeszkowej.

(Ciąg dalszy.)

Zapał jej był tak wielkim, rojenia tak szlachetnemi, z tak promiennymi uśmiechami mówiła o pracy fizycznej, cierpieniach ludzkich, niesprawiedliwościach społecznych, falansterach, równym podziale zysków, XXII wieku, Karolu Marksie, Ameryce, alzaskich fabrykach w Mulhause i świętem powołaniu zstępowania pomiędzy maluczkiemi, że doskonała szczerosć jej, zupełna dobra wiara i obfita wymowa porywały słuchaczy i budziły w nich ufność absolutną. Ożymski i paru innych znajomych Mirewicza, którzy dobili się już zaszczytu poznania jej, całowali ręce jej białe jeszcze i wypieszczone, lecz które wrótce miały zgrubić od nożyc i szydła i — przepowiadali jej przyszłość gwiazdy, mającej zaświecić na firmamencie wieków... Co do Mirewicza, doświadczał on uczucia takiego, jakby znalazł czarodziejską jakąś kopalnię, w której co chwile ukazywały się nowe perły i djamenty. Wyjątkowość kobiety tej niezmierną jej nad innymi wyższość, zdejmo-
wały mu część ciężaru tego, który, pomimo rozkosznego upojenia, czuł wciąż na sercu, czy na sumieniu, zarazem. Cóż? Jestże na świecie człowiek, który, mogąc posiadać skarb taki, dobro-
wornie i dla jakiegokolwiek przyczyn wyrzekłby się jego posiadania?

Tu bieguny krzesła na chwilę kołysać się przestały. Mirewicz podniósł rękę i dłonią przy-

cisnął czoło. Gorący niepokój zamigotał mu w oczach. Anna odesłała mu pieniądze, które posłał jej był wnet po jej wyjeździe. Sprobował posełać jeszcze raz i drugi, za każdym razem coraz pokorniej prosząc listownie, aby przyjęła. Ta sama zawsze odpowiedź: „Jańcia zdrowa i wesoła i wszystko ma, czego jej potrzeba. Ja także zdrowa jestem i trochę roboty już mam, a będę miała coraz więcej. Proszę cię, kochany Jasiu, abys daremnych wydatków na posyłki pocztowe nie ponosił, bo dopóki Jańcia potrzebować nie będzie i t. d.”

Jańcia! kiedyś szukając czegoś w jakiejś szafie, znalazł rzucony tam, malutki, błękitny trzewiczek i patrzył nań takim wzrokiem, jak gdyby przedmiot ten mówił coś do niego długo, długo, cichutko... Zakrył potem dłonią oczy, ale nie mógł zakryć czoła, które zaszło głębokim rumieńcem. Wziął z szafy trzewiczek, owinął go starannie w papier i schował do jednej z szuflad swego biurka. Tego samego dnia napisał do Anny: „Czy pozwolisz mi kiedy przyjechać do was, aby zobaczyć dziecko?” Tego samego też dnia Paula otrzymała z Warszawy nowy transport nut, z pośród których wydożyła i świetnie wykonała jakąś długą i trudną sonatę. Wstając od fortepianu, znalazła się w objęciu ramion wzruszonych i rozkochanych. Jan upił się jej muzyką, a wieczór ten, który po odegranej sonacie przepędzili we dwoje, nie wytrzeźwił go wcale. Jakże go ona czule i zarazem namiętnie kochała! Czy podobna, aby ktokolwiek dobrowolnie zdjął z siebie kwiecieście kajdany, które okuwała go miłość, posiadająca siłę męską, a miękkość i wszystkie uroki niewieście.

— Nigdy nikogo nie kochałam tak, jak cie-

bie Jasiu i nigdy już nikogo, prócz ciebie, kochać nie będę!

O prawdziwości słów jej nie przemknął w oczach jego ani cień zwątpienia. Miał zresztą słuszność — wierząc... Była szczerą zupełnie i w szczerosci tej spoczywała tajemnica wywieranych przez nią wpływów. Wpływy te były tak wielkie, że ani Mirewicza, ani Ożymskiego, ani nikogo z innych znajomych jej, nie zdziwiła wieść o tem, że szwiecietwem zajmować się dłużej już nie może, zatem i o artelji z równym podziałem zysków myśleć zaprzestaje. Niepodobna już było jej wytrwać dłużej! Maluczcy śmierzdzili czasem wódką tak, że aż się jej słabo robiło, a palili taki obrzydliwy tytuń, że wracała z warstatu z migreną i mdłościami. Przytem przekonała się, że w zawodzie rzemieślniczym trzeba znieść nadzwyczaj dużo niedogodności takich, jak: ranne wstawanie, kamienne przesiadywanie nad robotą, ciągły widok brudnego warstatu. Ona zaś czuje dobrze, że gdy przez czas dłuższy znośić będzie rzeczy nieprzyjemne, sprężyny natury jej utracą energję swą i zdolność do szerokiego wszechstronnego rozwoju. Zatem...

Zatem, wynagradzając sobie przykrości, przez cały miesiąc przenoszone w warstacie, zakrzętała się około urządzania mieszkania Mirewicza, w sposób najestetyczniejszy, na jaki tylko okoliczności miejsca i kasy pozwalały. Wtedy to powstała w saloniku altana owa z wazonowych roślin, z kołyszącym się wśród nich krzesłem powstały rozrzucone tu i owdzie sprzęty i sprzęci, a w alkwowie Pauli zapalała się codziennie wielka błękitna lampa, rzucająca na pokój do alkwowy przelegający marzące blaski, zupełnie do blasku księżycy podobne. Co więcej, oprócz blawego księżycy, palił się tam na fajerce smutki

Teatr. Wczoraj dawano po raz drugi *Norę Ibsena* wobec dość licznie zebranej publiczności. P. Zapolska w roli tytułowej była w początku sztuki milutką, naiwną i roztrzępaną kobietką, pod koniec zaś umiała znaleźć tony rzewne i poważne, nie grzeszyła przytem przeciwko prawdzie i naturalności. W ogóle p. Zapolska grała wczoraj dobrze, p. Woleński zaś był pełnym swobody i surowych zasad jej małżonkiem. Kilkakrotnie też oboje małżeństwo byli wywoływani i wieńczeni oklaskami, na które zasłużył sobie także i p. Kwieciński.

Publiczność nasza przyzwyczajona do miłych awantur pisarzy francuskich i niby komicznych sytuacji niemieckich ich kolegów, nie czuła się może dość oswojoną tym z skandynawskim gruntem... Nora jednak nudną nie jest a potrącając w sposób głębszy o ważne pytania życiowe, zasługuje w zupełności na bliższe poznanie.

Walne Zgromadzenie Towarzystwa „Przymierze braci“ („Agudas Achim“) odbędzie się dzisiaj w sali ratuszowej o 7 wieczorem.

Porządek dzienny: 1) odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia. 2) sprawozdanie z czynności Wydziału. 3) sprawozdanie z wniosków przekazanych Wydziałowi co do statutu. 4. Wybór uzupełniający 2ch członków Wydziału 5) wnioski członków z uwzględnieniem paragrafu 19 statutu.

Tegoroczny ruch budowlany w naszym mieście dotychczas bardzo niepokojąco wygląda. Do 20 kwietnia udzielono następujące konsensus: Na budowę 3 piętrowego domu jeden (dom pana Bryczyńskiego obok gmachu sejmowego), dwa piętrowych 6, mianowicie: przy ulicy Omentarnej, Grodeckiej, Szajnochy, Kraszewskiego, Kawmierzowskiej i Garncarskiej. Z tych jeden w oficynach. Jedno-piętrowe powstaną: przy ulicy Grodecko-Janowskiej 2, Łaziennej 1; parterowe 4, a to: przy ulicy Św. Zofii, Garncarskiej, Cegielnianej i Starozakonnej. Na rekonstrukcję zezwolono: domu przy Halickiej 1. 6, Rynek 1. 4, Halickiej 1. 23, Żółkiewskiej 1. 29, Łaziennej 1. 6. Oto wszystko! W obec bajecznych cen, jakie musimy opłacać za tuche nawet pomieszkania, powyższy wykaz, zaczerpnięty ze źródeł urzędowych, nie pozwala nam mieć nadzieję, abyśmy w bliskiej przyszłości mogli taniej i lepiej mieszkać.

Komisja oświetlenia naszego miasta przedsięwzięła wczoraj próbę siły płomienia gazowego w latarniach. O rezultacie tych badań napiszemy jutro.

Porządki miejskie. Od mnóstwa osób otrzymujemy listy ze skargami na nieporadność naszych władz miejskich. Ostra tegoroczna zima i pełna deszczów wiosna zniszczyły niektóre ulice do najwyższego stopnia, zwłaszcza szutrowane. W wielu

miejskach powstały rowy, doły, jamy etc. pod wpływem ścieku deszczowej i śniegowej wody. Tymczasem nigdzie nie widać najmniejszych przygotowań do jakiegokolwiek naprawy ulic. Zadano sobie tyle tylko trudu, że pogartywano błoto w kupki, na to, aby koła wozów rozwiozły je znowu po ulicach. Ale o naprawie bruków, lub o zasypaniu dołów szutrem nikt nie myśli. A przecież naprawdę pora już o tem pomyśleć i myśleć w czyn przekształcić!

Festyny. Istnieje w naszym mieście kilkanaście towarzystw, które urządzają na wiosnę i latem festyny dla powiększenia swej kasy. Ale ponieważ w głównym sezonie festynowym, to jest w maju i w czerwcu, jest tylko kilka świąt uroczystych, a nadto między temi świątami są takie, w które, jak doświadczenie uczy, wszelkie festyny doskonale się udają, i także takie w który publiczność od festynów stroni; przeto te towarzystwa z góry dobijają się o to, aby zająć dla siebie owe dni najlepsze i uzyskać od władzy pozwolenie na urządzenie ludowej zabawy. Z tego powodu między owemi towarzystwami formalny *steep-chase* festynowy. Każde stara się jak najwcześniej dzień sobie zamówić, a następnie ogród. Ale jakże to zamówienie wykonać? Najprostszym sposobem ogłosić w dziennikach. Zrazu więc ogłaszano na tydzień przed terminem. Było to temu bardzo już dawno, za lat młodocianych naszych pradziadków. Potem ogłaszano naprzód na dwa tygodnie, potem na miesiąc, na dwa miesiące, a teraz ogłasza się już w zimie. Czytaliśmy w styczniu czy w lutym zapowiedź, że takie to a takie towarzystwo odbędzie w maju festyn w ogrodzie miejskim. Wczoraj śnieg padał, a i dziś jeszcze nie mamy jasnego wyobrażenia o przyjemności spacerowania po Wysokim Zamku; tymczasem leży przed nami zawiadomienie „Rodziny“, iż festyn urządza na górze zamkowej dnia 3 lub 10 czerwca. Ta instytucja jest przynajmniej praktyczną. Odrazu zamawia sobie dwa dni. Tą drogą dojdziemy jednak do tego, że któreś z towarzystw posunie się w praktyczności do możliwego kresu i zamówi sobie jednym zamachem wszystkie czerwcowe dni świąteczne po koniec stulecia. I będzie koniec wyświegłym festynowym.

Testament hr. Ostrowskiego, który, umierając przed rokiem, zapisał cały obrzymi swój majątek na stypendja dla Polaków, kształcących się w politechnice zurychskiej, był dotąd otoczony nieprzenikliwą dla wszystkich tajemnicą. Dopiero teraz *Goniec Wielkopolski* zdołał wydostać od kogoś odpis tego testamentu i ogłasza go w całości. Owoż dowiadujemy się z tego, że śp. Krystyn Ostrowski wszystkie swoje „kapitały w gotówce, jakoteż papiery złożone w banku Rotszylda w Paryżu, a nadto wszystkie sumy rozpozyczone rozmaitym osobom“, nakazuje zebrać i stworzyć z nich jednolity kapitał, od którego procenta iść mają na stypendja dla

Polaków, uczących się w zurychskiej politechnice. Egzekutorem zaś testamentu mianuje hr. Władysław Platera, a po jego śmierci każdego z następujących dyrektorów rapperswylskiego muzeum.

Goniec Wielkopolski, ogłosiwszy ten testament, uprasza hr. Platera, aby raczył podać do publicznej wiadomości nazwiska tych studentów, którzy to stypendjum w tym roku pobierali i w ogóle zdał sprawę z zarządu funduszem hr. Ostrowskiego, liczącym się podobno na krocie.

Znowa wiedeńskich piekarzy i kłopot jaki stąd wynika dla mieszkańców Wiednia, zwróciły uwagę na wynalazione już oddawna i praktykowane z dobrym skutkiem na zachódzie maszyny piekarskie, zastępujące kompletnie ludzi w wymieszaniu ciasta. Właśnie teraz podobne maszyny sprowadzono do Warszawy i założono tam fabrykę piekarską, która wyrabiając dziennie kilka czy kilkanaście tysięcy bułek, potrzebuje do obsługi zaledwie 10 ludzi. Rezultat jest ten, że ciasto jest znacznie czystiej przyrządzane, że do wymieszania jego używa się stalowych walców a nie nóg lub rąk ludzkich, że wymieszenie jest o wiele dokładniejsze i w końcu, że bułki mogą być tańsze. Warto byłoby, aby nasi piekarze, których wyroby nie odznaczają się wcale doskonałością, pomyśleli nad sprowadzeniem takich maszyn do Lwowa.

Nerogacizna rosyjska otrzymała wstęp do państwa austriackiego. Konsulowie rosyjscy w Brodach i w Czerniowcach otrzymali od rządu austriackiego odnośne zawiadomienie, z tym dodatkiem, że transportowane egzemplarze poddane będą na granicy oględzinom weterynarskim. Jest więc nadzieja, że wieprzowina potanieje.

Średnia wysokość wzrostu rekrutów austriackich po obliczeniu dat zebranych przy mierzniu 1,520,000 dorosłych rekrutów, przedstawia się w następujących cyfrach. Niemcy mają wzrostu od 1632 do 1673 milimetrów; Czesi 1632 do 1650; Słowacy od 1619 do 1633; Serbowie 1672 do 1700; Słoweńcy 1650 do 1673; Krowaci 1645 do 1650; Węgrzy 1606 do 1633; Rumuni 1605 do 1640; Polacy i Rusini od 1593 do 1633 milimetrów.

Porównanie to wypadła dla nas jak widzimy bardzo niekorzystnie. Fakt ten notujemy.

Kolosalna petycja doręczona została w zeszły wtorek parlamentowi angielskiemu. Na petycji tej figurowało 590,332 podpisów. Zwój ten papieru, na którym przeszło pół miliona osób wypisało swe szacowne nazwiska, miał długości 5 kilometrów, a zaledwie czterech woźnych zdołało petycję tę zdjąć z wozu i wnieść do sali obrad Izby gmin. Petycja domagała się zakazu handlowania napojami wysokowymi w dniu świąteczne.

Prusaki, inaczej zwabami zwane, mogą się przecież na coś przydać. Lekarze amerykańscy twierdzą mianowicie, że są wyborem środkiem w

płomyk. Był to rodzaj kadzielnicy, na której gorzały wonności, napełniając alkwę, pokój i salonik delikatnymi woniami heliotropu czy czegoś innego...

Tu znowu bieguny krzesła kołysać się przestały, a myśl jakaś, czy jakieś przypomnienie tak silnie tknęło Mirewicza, że aż półgłosem do siebie samego zawołał:

— Wszakże to jutro już muszę Chackielowi procent zapłacić!

Procent od długu zaciągniętego u lichwiarza. Nic w tem dziwnego nie było. Altany, sprząty, sprząci, lampy, kadzidła, terminowanie u szewca, terminatorskie fartuchy z koronkami, nowe coraz transporty nut i książek. We wszystkim tem jednak nie było nic, coby ubliżać jej i w złem świetle stawiać ją mogło.

— Mój drogi, kochany Jasiu! Boli mnie to, że jeszcze tu, w tej mieścinie, niezależności zdobyć sobie nie mogłam. Wszystko jednak co teraz od ciebie przyjmuję, jest pożyczką... świętą pożyczką, którą zwrócę, gdy kiedyś celów moich dosięgnę... Wierzysz mi?

On miałby nie wierzyć jej, gdy trzymając ręce jego w swoich, patrzyła na niego łzawym, rozrzewnionym wzrokiem, a głowę swą, tak malowniczo uczesaną i wonną, ku piersi jego chyliła.

— Wierzę, najdroższa, wierzę we wszystko! Ty jesteś wcieloną prawością i szczerością. W tobie niema cienia fałszu.

I mówił prawdę. Nie było w niej cienia fałszu.

Jednak, w tej samej epoce, to jest w porze zakładania altan i wznoszenia kadzielnic, powstała pomiędzy nimi pierwsza kłótnia. Poszło o studjowanie ludzi. W początku pobytu swego tutaj,

Paula bardzo gorliwie studjowała miasto, że jednak czyniła to wraz z Mirewiczem, nietylko nie miał on nic przeciw temu, ale owszem, zupełnie był przekonany, że, po godzin parę codziennie na ulicach i na placach miejskich spędzając, oddają się wcale poważnemu zajęciu. Ze zaś potrafili połączyć użyteczne z przyjemnem, tem lepiej. Żadne jednak miasto pod słońcem, nie składa się tylko z domów, ulic i placów, są w niem zawsze ludzie. Otóż, w porach, w których Mirewicz przyjmował klientów, chodził do miejsc sądowych, zajmował się pisaniem, Paula niewiedzieć jakim sposobem, tak jakoś wypadkiem, zapoznała się na ulicach i placach miasta ze sporą ilością ludzi i to nie tylko takich, których Mirewicz znał, ale i takich także, których znać nie chciał. Zupełnie niespodzianie, niewiedzieć jakim sposobem, pokój oświetlony blaskiem księżycowej lampy i przesiąknięty wonią heliotropu, napełniać się zaczął postaciami męskimi, które najczęściej widywać było można w ogrodzie publicznym, gdy muzyka grała i w okolicach budek z wodą sodową. Brzęczały tam ostrogi, na wspaniałe piersi zwieszały się spiczaste bokobrody, błyskały binokle młodzieńców, zajmujących różne stopnie urzędowej hierarchji. Kompanja ta gwarzyła rozgłośnie i kilku na raz językami, a wśród niej Paula, strojna, rozpromieniona, deklamująca wyjątki z poematów i cytaty z książek uczonych, iskrząca się dowcipem, grająca warjacje i sonaty, czarowała wszystkich i na złocistych włosach swych zdawała się nieść koronę królowej. Mirewicz, który nie spostrzegł jakoś stopniowego napływania do domu kompanji tej, przy pierwszym walnym jej zgromadzeniu, zmarszczył się strasznie i nie mogąc już uczynić inaczej, przyjmował gości ale z chłodem i roztargnieniem widocznym. W środ

ku wieczoru, w chwili, gdy umyślnie na wieczór ten najęty przez Paulę lokaj wnosił do pokoju z księżycem tace z owocami, Mirewicz wysunął się do salonu i na kołyszącym się krześle usiadłszy, zdala przyglądał się widokowi, sprowadzającemu na czoło jego ciężkie chmury. I dziwna rzecz, przed oczami jego, nagle jakoś przemknęły dwa obrazy: cukierni z harfiarkami i budki z wodą sodową i utrefoną Fryną. Po rozejściu się kompanji, wybuchnął. Zapomniał się tak, że uczynił to w obecności Ożymskiego, który nie uważając się wcale za gościa, gdy inni odeszli, pozostał. Pokłócili się z sobą formalnie. Na wymówki Mirewicza Paula odpowiadała, że więzów żadnych nigdy nie zniesie, że nie jest wcale wilkiem, aby bez ludzi żyć miała, że nakoniec i szczególniejszym człowiekiem będąc, musi ludzi studjować. Bez obserwacji bezpośredniej, żadne książki dać nie mogą dostatecznej wiedzy o ludziach. Znać ich trzeba i studjować. Inaczej umysł wpadnie koniecznie w ciemnotę i parafian-szczyznę, czego najlepszym dowodem jest właśnie Jan, który bardzo znać mało studjował ludzi, skoro teraz przypuszczać może, że taka kobieta, jak ona, ulegnie więzom i dla najukochańszego choćby człowieka, pozbyć się zechce swej niepodległości. Wszystko to mówionem było naprzód z gniewem, potem z płaczem, nakoniec ze spazmatycznym śmiechem, po którym nastąpiło upamiętnienie na kanapkę, zachorowanie, ratowanie, posyłanie po lekarza, oburzenie na Jana, Ożymskiego, przestrach i zgryzota Jana i, po nocy bezsennej, kompletna jego, na kłęczkach dokonana kapitulacja.

(Ciąg dalszy nastąpi).

chorobie Brighta. Bierze się w tym celu garść czarnych szwabów, rzuca się do spirytusu lub do wrzącej wody i zrobiwszy tynkturę albo odwar, zadaje się napój choremu. Po pewnym czasie choroba ustępuje, zapewne dla tego, że rady dać sobie nie może z organizmem takim, który się nawet prusaków nie obawia i niemi się nie brzydzi.

Dla rolników! Od paru tygodni obiega pogłoska, że w kilku okolicach naszego kraju noszą się obywatele z projektem założenia cukrowni, i że starym zwyczajem cukier mają wyrabiać z buraków. Owoż p. Barański nadsyła nam list, w którym zwraca uwagę rolników naszych na nową i uprawianą teraz z wielkiem powodzeniem w Ameryce roślinę, nazywającą się *Early amber sugar cane* (wczesna bursztynowa trzcina cukrowa). Roślina ta daje 15 a nawet 17 procentów cukru, podczas gdy z buraków najczęściej się otrzymuje 8 do 9 procentów. Autor listu twierdzi, że dotychczasowe próby okazały, iż roślina ta doskonale może się chować w naszym kraju, i powołuje się w tej mierze na rozprawę p. Zygmunta Jaroszewskiego pod tytułem „Nowa cukrodajna roślina“ (Warszawa 1881). A w końcu nadmieniu, że po wydobyciu cukru, pozostaną w ręku rolnika „wygniotki“, doskonałą stanowiące paszę dla bydła, autor listu tak pisze:

„Aby nikomu się nie zdawało, że wyrabianie cukru z tej rośliny wymaga wielkich kosztów na maszyny etc., dodać muszę, że przyrządy, wystarczające do przerobu sorga z produkcji na 10 do 50 akrach (1 akr — 1300 kwadr. sążni wiew.) kosztuje 150 do 500 dolarów. Mniejsi właściciele mogą więc wspólnym kosztem nabywać te maszyny. Ażeby zaś każdy rolnik mógł poznać bliżej korzyści z uprawy tej rośliny, to niechaj je obliczy wedle obszaru swego, jakiby mógł na ten cel wydzielić w stosunku do wyników w Ameryce północnej w następującym stosunku: 1 akr daje najmniej 200 garncy czystego gęstego syropu, wartości po 40 do 60 centów amerykańskich, co na nasze pieniądze daje 77-75 ct. do 1 zł. 16-64 ct., czyli 155 zł. 52 ct. do 233 zł. 28 ct. z akra, oprócz wybornej paszy.“

Nowe pismo powstanie na ziemi galicyjskiej ku końcowi przyszłego miesiąca. Nosić ono będzie tytuł *Krymika* i ogłaszać będzie światu raz na tydzień listę gości w naszych zdrojowiskach, kąpielowe echa, opisy zabaw, koncertów i przedstawień teatralnych, kąpielowy feljeton i kronikę kąpielowych wypadków. A ponieważ nadto zamierza osobną rubrykę przeznaczyć sprawie podniesienia naszych zdrojowisk i zająć się tą kwestją fachowo i sumiennie, przeto witamy serdecznie nowego kolegę i życzymy mu szczerze powodzenia.

Zapałki. Czy uwierzysz czytelniku, że istnieje jeszcze kraj taki, w którym zapałki należą do przedmiotów zbytku? I nie myśl, że nam idzie o jakieś dzikie państwo z środkowej Afryki. Bynajmniej. W Chinach pudełko zapałek najpospolitszych kosztuje tyle, co secina najlepszych we Lwowie. Obywatele niebieskiego państwa dotąd jeszcze nie mogą się przyzwyczaić do roznieciania ognia za pomocą zapałek, przeto ich nie fabrykują i nie kupują zagranicznych. Stąd handel zapałkami nie jest wcale w Chinach rozwinięty. Obecnie więc zawiązała się kompanja w Anglii, która postawiła sobie za zadanie dowozić zapałki masami do Chin, sprzedawać je jak najtaniej, nawet rozdarowywać, aby jeno Chińczyków przekonać o pożyteczności tych chemicznych preparatów i następnie w handlu zapałkami na dalekim wschodzie zdobyć dla siebie monopol.

Kompromitujący palec. Paryskie dzienniki donoszą o następującym fakcie. Pewien jubiler, podnosząc zrana żelazną okienicę swojego sklepu, znalazł między nią a witryną sklepową palec ludzki, świeżo od ręki odcięty. Śnać jakiś rzeźmieszek dobierał się do witryny w chwili, kiedy subjecki gasili światła i sklep zamykali. Ale wybrał się tak nie w porę, że rękę wyciągnął w ten fatalny moment, kiedy za pociśnięciem sprężyny, umieszczonej wewnątrz sklepu, spadły odrazu wszystkie żelazne okiennice i jedna z nich, natrafwszy na swęj drodze na ów nieszczęsny palec, przecięła go przez pół. Palec oddano do policji, a w doniesieniach policyjnych ogłoszono, że właściciel tej części swojego organizmu może w każdej chwili po odbiór jej zgłosić się do władzy bezpieczeństwa publicznego.

Sport norwesk. Dnia 7. lutego w Chrystyjanie król, królowa, księża Oskar i liczna publiczność przypatrywała się oryginalnemu norweskemu sportowi, wycigom na „ski“. „Ski“ są to drewniane łyżwy długie na 3 łokcie i 3 cale szerokie, które przywiązują się do nogi i w ten sposób przebiega się z szybkością strzały północne pola lodowe. „Ski“ są konieczne do szybkiej komu-

nikacji w Norwegii. Pierwszym numerem wycigów był bieg przez dwie mile nierównego gruntu, drugim bieg przez pagórek 200 stóp wysokości, na którego wierzynie był rów 60 stóp szeroki, przez który z rozpędem trzeba było przeskoczyć. Rozumie się, że niejedną z zapałek, a było ich 80, wyrzucił koziołek. Wieczorem było świetne zgromadzenie na dworze i tam zostały nagrody rozdzielone.

Gladstone angielski mąż stanu, nie jest sportmanem ani kawalerzystą, ale jest za to doskonałym plechorem, bo podczas nawet najgorszej pogody, robi bez zmęczenia 40 mil angielskich piechotą. Po raz pierwszy dopiero teraz, na silne nalegania doktorów używał powozu, udając się do parlamentu. Przedtem mieszkając w Harley-Huet, położonym przeszło o dwa kilometry od Westminster, w dzień i w nocy Gladstone przebywał tę drogę przechadzką bez paltota, pomimo największego nawet zimna.

Potrzeba ta ruchu fizycznego, wywołała w Gladstone szczególniejszego rodzaju upodobanie, a mianowicie ścinanie drzew podczas deszczów jak i mrozów. W rezydencji swojej w Hawarden, zrzucił z siebie surdut i z siekierą w ręku całemi godzinami oddaje się swej ulubionej rozrywce.

Pomysły. Genialne bywają niekiedy pomysły maluczkich „Oto gdy mama do lampy naleje nafty, rozumowała sobie pewna pięcioletnia Romcia to lampa świeci; wuj mówił onegdaj, że są ładne oczy świecące — a gdyby tak... nafty nalać do oczów, możeby też. A! trzeba by spróbować“. I z zapalem godnym lepszej sprawy mała Romcia bierze się do dzieła i dalejże robić doświadczenia na oczach młodszego braciszka. Na szczęście, że matka malutkiej doświadczyńskiej nadszedłszy w porę przeszkodziła niefortunnej próbie, zalane jednak naftą oczy dziecka budzą w rodzicach obawę szkodliwych następstw.

Jakże częstokroć brak dozoru nad dziećmi staje się przyczyną różnorodnych wypadków!

Gazeta urzędowa ogłasza:

Licytacje na hurtową sprzedaż tytoniu, znaczków stemplowych i t. d. w Nowym Sączu. Wadium 300 zrt. termin do 30 kwietnia.

Reambulacja odnogi gal. kolei transwersalnej na przestrzeni Żywieca Zwardon (Czaczka) rozpocznie się w Zabłociu 7 maja.

Zarządy przeciw wywłaszczeniu do 14 dni w starostwie żywieckim.

Konkurs na posady pocztmistrza w Strussowie ekspedjentów pocztowych w Daszawie i Wybranówce. Podania do dyrekcji poczt we Lwowie do 10 maja.

Na 12 posad drożników przy gal. okręgach budowniczych. Termin do 15 maja do Namiesznictwa we Lwowie.

Sąd krajowy lwowski poszukuje Ludwika Lisińskiego kurator dr. Majewski.

Sąd obwodowy złoczowski poszukuje Zefiryna Znamieckiego celem przyznania mu kapitału ind. za¹⁴⁸ Stanimierza kurator dr. Wesołowski.

Z WERTHEIMOWSKIEJ KASY,

Strasza gorączka konwersji, o której już pisałam w ostatnim moim liście, dosięgła obecnie do kulminacyjnego punktu. Wstrząsa mnie całą od góry do dołu, przenika wszystkie moje trzewia, a co mnie najbardziej martwi, to ta okoliczność, że każe mi grać na socjalistycznej trąbce.

Posłuchajcie bowiem, co mówił minister Tirard, twórca konwersji francuskiej, na posiedzeniu komisji Izby.

Konwersja — rzekł on — to łagodny sposób zabrania nadwyżki od bogatych i oddania jej ubogim, to sprawiedliwe wyrównanie bogactw, to droga, za pomocą której bez wstrząśnięć i przewrotów zmniejszymy przestrzeń dzielącą ubogiego od magnata. Dziesięć miliardów kosztowała nas nieszczęśliwa wojna. W chwili najstraszniejszej, kiedy ojczyzna była w największym niebezpieczeństwie, kiedy armja nasza była pokonana, stolica kraju w ręku wroga, a kredyt państwowy zupełnie zachwiany, zwróciliśmy się do bogaczy z propozycją aby nam pożyczili pieniędzy. Obawiając się, że mogą nam nie pożyczyć, zaproponowaliśmy im wysoki procent, pięć od sta. Uznali oni ten procent za dostateczny i pieniądze dali.

Od dziesięciu miliardów musieliśmy odtąd corocznie opłacać w postaci procentów 500 milionów franków. Aby je mieć nałożyliśmy nowe podatki, obciążające arytmetycznie zarówno ubogiego jak i bogacza, ale społecznie obciążające bardziej ubogich niż mających. Na każdym kawałku cukru, na każdej szklance wina, na każdej kromce

chleba ciężyla wprowadzie ta sama podatkowa kwota, ale o ileż opłacenie jej wymagało większego natężenia od ludzi biednych. Tembardziej zwłaszcza że bogatym państwo przychodziło przecie z pomocą. Dawało im bowiem pięć procent dochodu od ich kapitału, to znaczy procent nieporównanie wysoki w naszych ekonomicznych stosunkach. Więc bogacz co tracił na wygórowanych podatkach, to wynagradzał sobie na wygórowanym dochodzie. A ubogi tylko miał straty, których mu nikt nie wynagradzał.

Ale z biegiem czasu okrzepliśmy i wprowadziliśmy ład w nasze finansowe gospodarstwo. Możemy więc pomyśleć teraz o redukcji naszych wydatków, a przede wszystkim o odjęciu tej premji, którą daliśmy bogaczom, w chwili gdy ojczyzna była w kłopotach. Oświadczamy przeto wraz, że odtąd tak wygórowanego procentu płacić nie będziemy. Zamiast pięciu od sta, dawać będziemy tylko 4 i pół. Kto nie chce na to przystać, niech z obliżem zgłasza się do kasy państwowej, a ona mu 100 franków wypłaci. Ale obawy najmniejszej nie ma, żeby kto się zgłosił. Renta pięcioprocentowa stoi wyżej pari, niedawno za oblig stufrankowy płacono 119 franków. Któż będzie więc tak naiwy i odniesie go do kasy, aby dostać za niego 100 fr., kiedy go na giełdzie może według dzisiejszego kursu sprzedać za 110 fr. 90 c. Będzie on wolał przyjść do kasy i wymieniać go na nowy oblig 100-frankowy, przynoszący tylko 4 i pół franki rocznego procentu. A ponieważ zrobią tak wszyscy, przeto w rezultacie zaoszczędzimy krajowi kilkadziesiąt milionów rocznie, i to te właśnie miliony, które szły do kieszeni bogaczy i wynagradzały ich za podwyższone podatki.

Tak mniej więcej przemawiał minister Tirard i do pewnego stopnia miał on rację. Przynajmniej przyznała mu ją giełda, bo już teraz sprzedaje *in bianco*, mające wkrótce pokazać się na targu obligi 4 i pół procentowe po 117 fr. Tym sposobem stał się taki dziwoląg, że z dwóch obligów równego bezpieczeństwa, ten ma kurs niższy, który przynosi wyższe procenta.

Konwersja renty francuskiej tak dalece zaprzętała wszystkie umysły i skoncentrowała wszystkie oczy na Paryż, że zupełnie zapomniano o rencie węgierskiej. Wprawdzie w porównaniu z francuską operacją, węgierska jest tak mała, że o niej mówić nie warto; ale trudno, według stawu grobla, a Węgry to nie Francja.

Jeszcze mniejsze, nieskończenie maluczkie w wertheimowskim mem łonie, będzie miała znaczenie subskrypcja galicyjskiej krajowej pożyczki. Mizerne 3 miliony 500 tysięcy austriackich guldenów! Wprawdzie poczciwa Galicja żąda odemnie, abym za oblig 100-guldenowy dała tylko 90 świstków papieru, a za to będzie mi rocznie płaciła 4 i pół guldena. Tym sposobem będę miała pięć procent od kapitału i w razie wylosowania mego obligu zysk dziesięciu guldenów, za które u Zorza palnę sobie śniadanie. Ale to smutne jednak z tą Galicją. We Francji papier 4 i pół procentowy stoi 117, a w Galicji 90, — różnica 27. Na materialnej więc skali Galicja stoi niżej od Francji o 27 stopni. Lubię ją jednak za to, że jest odważną. Zamiast opłacać się bankierom i tłustą prowizją wypełniać ich kieszenie, rozpisuje sobie subskrypcję jak gdyby była jaką Anglią lub Francją. Widać więc, że to lud patrijotyczny i tęgiego mający człowieka na czele. Dla tego jej zaufam i podpiszę się odrazu na całą pożyczkę, tembardziej, że od ostatniego mego rachunku prawie na wszystkich papierach poniosłam straty, a tylko złoto poszło w górę. Bo oto jak się przedstawiają moje dzisiaj kursa:

	7 kwietnia	21 kwietnia
Papierowa renta	78-45	78-40
5% austr. renta	93-25	93-05
Renta srebrna	79-15	78-90
Renta złota	97-90	98-10
6% renta złota węg.	120-25	120-20
4% renta złota węg.	90-80	90-05
Renta papierowa węg.	88-20	88-—
Anglobank	117-—	115-75
Węg. bank kredyt.	313-50	310-50
Austr. bank kredyt.	318-10	314-50
Bankverein	111-40	109-80
Unionbank	118-75	117-75
Nordbahn	2777-—	2845-—
Karola Kudwika	309-75	310-—
Kolei południowej	150-50	149-—
Napoleondor	9-48	9-50

Elin.

KAZIMIERZ LEWICKI

GEÓWNY SKŁAD DLA GALICJI
PORCELANY, SZKŁA i TOWARÓW MIĘSZANYCH

WE LWOWIE

ulica Trybunalska 1. 6

założony w roku 1845.

poleca:

146c

Lampki z mosiężnymi łańcuszkami i haczykiem przed św. obrazu.

1 sztuka od 1 zł., 150 ct. 2 zł., 4 zł., 5 zł.

oraz do tychże LAMPEK gnotki woskowe, 1 pudełeczko 20 ct. zwykle gnotki 1 pudełeczko 6 centów.

MORSZYN

zdrojowisko solankowo-borowinowe

odszezególnione za swe cenne przetwory lecznicze do picia i kąpeli Dyplomem pochwalnym 1881, medalem zasługi na wystawie w Przemyślu i Tryeście 1882.

Woda gorzka naturalna ze źródła „Bonifacego“ pomiędzy wszystkimi wodami gorzkiemi jako najbardziej esencjonalna, eo do ilości składników stałych, przewyższająca obecnie tyle rozpowszechnione wody gorzkie Węgierskie i Czeskie, w małych dawkach sprawia już obfite wypróżnienia bez bólu i upośledzenia trawienia, i zaleca się w skutek tego do dłuższego użycia. Fl. 3/4 lit. 20 ct.

Sól gorzka rodzima ze źródła „Bonifacego“ ługowana na sposób soli Karlsbadzkiej flakon 125 gram. 70 ct.

Ług brzo solankowy ze źródła „Magdaleny“ takiej samej dobroci jak kreucnachski i halski. Flaszka 1. lit. 1 kilo 750 gr. 60 ct.

Ług morszyski solankowo-borowinowy po raz pierwszy do użytku lekarskiego wytworzony, posiada wiele kwasu mrowkowego i żelaza. Flaszka lit. 1 kilo 750 gram. 90 ct.

Borawina szyszczana do kąpeli 50 kilo a 85 ct.

Na składzie w Paryżu apt. p. M. L. Dobrowolskiego 57., Faub. St. Martin. Wiedniu u p. dr. Walls, ck. liweranta nadwornego wód mineralnych (zum blauen Igel 1. 5). We Lwowie apt. p. K. Mikolascha, J. Beisera, Z. Ruckera, C. Krzyżanowskiego, J. Piepesa, A. Sklepińskiego, handel p. O. Goldbauma, pana K. Klimowicza, w Krakowie w handlu p. J. Wentzla, apt. p. Konst. Wiśniewskiego, J. Trauczyńskiego. Białą apt. p. Józefa Kolassa. Sączu apt. p. R. Jakubowskiego. Krynica apt. p. H. Utribit. Tarnów w handlu p. N. Trauma. Grybów w handlu p. A. Muszyńskiego. Nowy targ w handlu p. Laura. Rzeszów w handlu p. Schaiter i spół. Sędziszów apt. p. Mizerskiego. Przemyśl apt. pana Aleksandra Mańkowskiego. Radymno apt. M. Swiechowskiego. Rymanów apt. p. O. Wojtynkiewicza. Dobromiła apt. p. Grotowskiego. Sambor apt. p. Aleksiewicza. Stryj apt. pp. Gärtnera i Wysoczańskiego. Bolechów apt. p. C. Schindlera. Stanisławów apt. p. J. Macura. Kołomyja apt. p. Sidorowicza. Sniatyn apt. p. T. Niemczewskiego. Podhajce apt. p. Karzykiewicza. Borszczów apt. p. Niemczewskiego. Tarnopol apt. p. Kahane. Brody apt. p. M. Redera. Busk apt. p. Zahrodnika. Czerniowcach apt. p. Altha. Wyżnica nad Czeremoszem apt. pana D. Chalabazany. Suczawa apt. p. Liszka. Jassy apt. pp. A. Linda, A. Racowita, E. Peteleca, L. Zbyszewskiego. Roman apt. p. M. Fränkla. Bakau w handlu p. J. Jurist. Botuschan w handlu p. M. Spillera. 27

Polecenie towarów

Polecać wszystkie nazwy kawy z jednego wiora i wszystkie gatunki wina z jednej beczki — jest bezczelnością. Mogą tylko towary w przednim i najprzedniejszym gatunku według nazw własnych polecać i sprzedawać:

- Cukier w głowie I-mo 49 II-mo 46 ct za kilo
- ” w kostkach I-mo 52 II-mo 50 ct. za kilo
- ” w maczce I-mo 48 ct za kilo
- Kawa w wypróbowanych i uznanych z dobroci i wybornego smaku gatunkach:
- Porto cabelle zielona Nr. I. 80 ct. II. 90 ct. III. 1 zł. za pół kilo
- Cuba zielona Nr. 0. 75 ct. ” ”
- Costarica żółta 64. 70 ct. ” ”
- Perłówka zielona 1.05 ct. ” ”
- Perłówka żółta 85 ct. ” ”
- Mocca arabska 1 zł. ” ”
- Jawa żółta Nr. I. 80 II. 90 ct. III. 1 zł. ” ”
- Jawa brunatna 1.10 zł. ” ”
- ” żółta 95 ct. ” ”
- Herbata Congo Nr. 0. 1.50. I. 1.75 zł., II. 2.25 zł. III. 3.75 zł. IV. 3.25 zł. ” ”
- Herbata Souchong Nr. I. 2.25 zł. II. 2.75 zł. III. 3.25 zł. IV. 4.25 zł. ” ”
- Herbata Pecco Kwiat VI. 3.25 zł. VII. 4.25 zł. VIII. 5.25 zł. ” ”
- Wysiewki i herbaty (własnych herbat) 1.50 zł. za pół kilo
- Jamaika Rum Nr. I 1 zł., II. 1.20 zł. III. 1.50 zł., IV. 2.25 zł. za butelkę.

Cognac francuski wyborny 24letni 4 zł., 10-letni 2.50 zł., 2-letni 1.50 zł. za butelkę.

Porter prawdziwy angielski lepszy niż Hoffa piwo słodowe, butelka 60 ct., pół butelki 40 ct.

Sok malinowy prawdziwy kilo 1.60 zł., flaszka 50 i 25 ct.

Powidła słodkie i czyste kilo 32 ct.

Bryndza wymienita kilo 72 ct.

Słedzie solone. Sardynki w oliwie i w occie.

Ser ementalski, szwajcarski, Romadour i Limburski po najtańszych cenach. 98

Krochmal pszeniczny 40 ct. ryżowy 54 ct za kilo.

Ryż włoski 48 ct., długi 40 ct., krótki I. 26 ct., II. 32 ct. za kilo.

Krochmal połyskujący dotychczas celowi najlepiej odpowiadający, przyjemny w noszeniu delikatnej bielizny i zatrzymujący trwale białosć i sztywnosć, którą z Niemiec, Anglii i Austrii sprowadzane nie posiadają, i tylko przez szarlatanańskie ogłoszenia i kolorowe opakowania błyszcza. Tylko gospodynie i osoby trudniące się praniem bielizny mogą to kompetentnie osądzić i moje dowodzenia potwierdzić. Paczka zawiera 4 pakieciki, i aby tanim ofertom za złe wyroby zapobiedz, kosztuje od dzisiaj tylko 14 ct., pojedyncze pakieciki po 4 ct.

Masa woskowa do zapuszczania posadzki, nieporównanie najlepsza i długo trwająca w 6 kolorach, a prawdziwa tylko z moją marką fabryczną i opakowaniem, pudełko 60 ct

Wina naturalne stołowe i deserowe, białe i czerwone, butelka od 50 ct. do 1 zł. 20 ct. Tokajskie od 1—2 zł. 30 ct. oraz wszystkie Francuskie, Reńskie, Moselskie, Hiszpańskie, Portugalskie i Szampańskie.

Wina wedle osobnego cenn najtaniej. — Jakoteż farby, lakiery i Oliwa maszynowa.

O. T. WINKLER
we Lwowie. 14

Galic. Bank kredytowy

wydaje od 10. Listopada z. r. począwszy

4⁰/₁₀ asygnaty kasowe

z 30-dniowym wypowiedzeniem.

4¹/₂⁰/₁₀ asygnaty kasowe

z 60-dniowym wypowiedzeniem,

zaś wszystkie dotychczas w obiegu będące asygnaty kasowe z 30-dniowym terminem mogą być bez poprzedniego wypowiedzenia zamienione na 4¹/₂⁰/₁₀ z 60-dniowym terminem i w tym celu należy takowe do wymiany kasie galicyjskiego Banku kredytowego we Lwowie, ul. Jagiellońska l. 3, przedłożyć. 57b

Dyrekcja.

Brylantowy połyskujący krochmal

uznany za najlepszy i celowi rzeczywiście odpowiedni środek, aby bielźnie najpiękniejszy biały połysk, elastyczną sztywnosć i przyjemne noszenie nadać, a który wyrzuca wszelkie inne szarlatanańskie wychwalane z Niemiec, Anglii i Austrii sprowadzane.

Tylko gospodynie i specjalnie praniem się trudniące osoby mogą to kompetentnie osądzić i moje dowodzenie potwierdzić

Cena paczki na 4 pakieciki podzielonej, tylko 14 ct., przy większym zamówieniu niższa. Kupcy otrzymają rabat. Skład dla Czerniowiec u p. Antoniego Ohrensteina.

Dla wygody mam także na sprzedaż na składzie pojedyncze pakieciki mą pieczęcią opatrzone, po cenie 4 ct. za pakieci.

O. T. WINKLER

we Lwowie.

NB. Konsument, nabywający za 4 ct. krochmalu ryżowego, osiąga ten sam rezultat, jak gdy kupuje zagranicą w papierze połyskującym krochmal za 14 lub 12 ct.

NAKLADEM KSIĘGARNI

F. H. Richtera

we LWOWIE, wyszedł

DOBRY TON

PRZEWODNIK TOWARZYSKI I SALONOWY

według dzieła pani ALQ napisała

Helena z hr. Russeckich Wilczyńska.

TREŚĆ: O uprzejmości. — O zachowaniu się w kościele. — O grzeczności i dobrym tonie w kole rodzinnem. — O dobrym tonie w stosunkach z przełożonymi, również o grzeczności w stosunkach z podwładnymi. — O dobrym tonie na wsi. — O dobrym tonie w podróży. — O polowaniu. — O korespondencji. — O dobrym tonie przy jedzeniu. — O grzeczności w salonie i na balu. — Jeszcze słów kilka o wizytach, również o posyłaniu kart życzeń i t. d. O dobrym tonie przy uroczinach, podczas obrzędu chrztu i pierwszej komunii. — O zwyczajach przed ślubem i po ślubie. — O żałobie. — O dobrym tonie kosmopolitycznym. — O prawdziwej elegancji w toalecie. — O paleniu cygar. — O dobrym tonie w umebłowaniu. — Kwiaty i kobiety. — Uwagi ogólne.

Cena 2 zł. w. a. — w prawdziwie eleganckiej oprawie 3 zł.

Pospieszna

Maszyna drukarska

24 X 38", fabryki Sigla, z obrotem kołowrotowym w zupełnie dobrym stanie jest do sprzedania.

Blizsza wiadomosć w Administracji „Kurj. Lwowsk“.

Największy skład fabryczny
najlepszych
PLÓCIEN I BIELIZNY
oraz perkali, szirtingów, franak, pończoch, szkarpetek, krawat i t. p.
poleca po cenach stałych
we Lwowie ul. Karola Ludwika 1. 3
MAGAZYN SCHAYEROW.

L. 16978.

Otwarcie subskrypcji publicznej na obligacje pożyczki krajowej z roku 1883 w sumie 3,800.000 złr.

Na mocy ustaw krajowych z dnia 28. grudnia 1881 [(Dziennik ustaw i rozporządzeń Nr. 5 z r. 1882, z dnia 22. marca 1882 (Dziennik ustaw i rozporządzeń Nr. 34) i z dnia 27. kwietnia 1882 (Dziennik ustaw i rozporządzeń Nr. 52) Wydział krajowy Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Księstwem krakowskim, upoważniony jest do zaciągnięcia imieniem kraju następujących pożyczek: 1. Pożyczki w kwocie 1.100.000 zł jako zasiłek krajowy na budowę galicyjskiej kolei transwersalnej; 2. pożyczki w kwocie 1,919.400 zł. na spłacenie poprzednio zaciągniętych pożyczek krajowych i 3. pożyczki w kwocie 1,025.000 zł. na koszt urzędnika i na dotację Banku krajowego.

Z pożyczek tych postanowił Wydział krajowy zrealizować 3.800.000 zł. przez wydanie $4\frac{1}{2}$ procentowych na okaziciela opiewających obligacji krajowych po 100, 500, 1000, 5000 i 10.000 zł. w. a. do powyższej wysokości stosownie do zatwierdzonych przez Jego Ekszelencję p. Ministra skarbu reskryptami z dnia 10. i 16. kwietnia 1883 l. 1501 i 1650 formularzy obligacji i kwitów tymczasowych oraz planu umorzenia. Wydział krajowy przyjmuje imieniem kraju na fundusz krajowy neležytość stemplową oraz podatki, przypadające od obligacji i kuponów. Podatki jednak przyjęte zostają tylko w wysokości kwoty, według norm obecnie obowiązujących opłacać się mającej. Dnia 1. maja i 1. listopada każdego roku aż do spłaty kapitału, wypłacana będzie okazicielowi za okazaniem zapadłego kuponu każdej obligacji prowizja po cztery i pół od sta z dołu. Spłata obligacji nastąpi najdalej w 38 i pół latach począwszy od 1. maja 1884. Losowanie obligacji odbywać się będzie dwa razy w roku tj. dnia 1. lutego i 1. sierpnia. W trzy miesiące po losowaniu obligacje wylosowane za złożeniem w kasie krajowej wraz z kuponami niezapadłymi, spłacone będą w pełnej imiennej wartości.

Tak wypłatę kuponów jak i spłatę obligacji wylosowanych skuteczniać będzie we Lwowie kasa Wydziału krajowego; w innych zaś miejscowościach te instytucje, które przez Wydział krajowy przy losowaniu oznaczone w pismach publicznych ogłoszone zostaną.

Za spłatę kapitału w czasie powyżej oznaczonym, oraz za regularną wypłatę odsetków, ręczy cały kraj królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Warunki subskrypcji:

1. Subskrypcja odbywać się będzie w dniach 9. 10. i 11. maja 1883. we Lwowie: 1) w kasie krajowej, 2) w kasie Oszczędności, 3) w galicyjskim Banku kredytowym, 4) w galicyjskim akcyjnym Banku hipotecznym i 5) w domu bankowym Augusta Schellenberga; w Krakowie: 1) w kasie Oszczędności, 2) w kasie Towarzystwa wzajemnego kredytu (przy Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń). 3) w domu bankowym A. Mendelsburga 4) w domu bankowym Blau et Epstein i 5) w banku dla handlu i przemysłu; w Brodach: w domu bankowym Nathansohn i Kallir; we wszystkich miastach powiatowych kraju w biurach Wydziałów powiatowych.

Rezultat subskrypcji ogłoszony zostanie w pismach publicznych. W razie nadwyżki nastąpi stosunkowa redukcja kwot subskrybowanych, jednak z wyłączeniem całkowicie pokrytych zgłoszeń subskrypcyjnych na rzecz funduszków w zarządzie Wydziału krajowego zostających.

2. W dniach przeznaczonych do publicznej subskrypcji ustanowionym zostaje kurs emisyjny obligacji pożyczki krajowej po 90 za sto t. j. subskrybent otrzyma za 90 zł. w banknotach waluty austriackiej $4\frac{1}{2}$ procentową obligację galicyjskiej pożyczki krajowej imiennej wartości 100 zł. w. a., czyli za kapitał pożyczony krajowi pobierać będzie $5\frac{1}{6}$, nielicząc zysku, jaki mieć będzie z losowania obligacji.

3. Subskrybenci złożyć mają przy subskrypcji tytułem kaucji 10% subskrybowanych kwot nominalnych w gotówce lub w papierach na giełdzie notowanych. W pierwszym razie kaucja przyjęta zostanie na poczet drugiej raty ceny emisyjnej, w drugim zaś razie, zwrócona zostanie po zapłaceniu tejże raty.

4. Cenę emisyjną obligacji obowiązuje będzie subskrybent złożyć w miejscu dokonanej subskrypcji w dwóch równych ratach po 45 złr., pierwszą dnia 4. lipca, a drugą dnia 15. października 1883.

5. Przy uiszczeniu kaucji i rat na spłatę ceny emisyjnej za obligacje pożyczki krajowej z r. 1883 przyjmowane będą sześcioprocentowe obligacje pożyczki krajowej z r. 1873 za gotówkę po kursie 101 zł. 50 ct. w. a.

6. Po zapłaceniu pierwszej raty otrzymają subskrybenci kwity tymczasowe, odpowiadające co do serji i numeru obligacjom subskrybowanym. Na odwrotnej stronie kwitów notowane będą spłaty ratalne, uiszczone na rachunek należności za subskrybowane obligacje.

7. Po uiszczeniu drugiej raty zamieniony zostanie kwit tymczasowy na $4\frac{1}{2}$ procentową obligację pożyczki krajowej z r. 1883 tej samej serji i numeru z kuponami. Subskrybentom, którzy od razu przy subskrypcji uiszcili całą cenę emisyjną, obligacje wydane zostaną z pierwszym kuponem płatnym 1. listopada 1883, tym zaś, którzy w ratach spłacali cenę emisyjną, z pierwszym kuponem płatnym 1. maja 1884, przyczem jednak wypłaconą im zostanie kwota odpowiadająca odsetkom od wpłaconych rat w stosunku po 5 od sta pro rata temporis.

8. Subskrybent, który nie dotrzyma któregokolwiek terminu przez Wydział krajowy na spłacenie rat wyznaczonego, opłacać winien w ciągu sześciu miesięcy licząc od dnia płatności raty po $4\frac{1}{2}$ % od zaległej kwoty, po bezskutecznym zaś upływie tych sześciu miesięcy traci prawo do odbioru obligacji z numerem w kwocie oznaczonym, a złożona na zabezpieczenie spłaty rat kaucja przechodzi na własność funduszu krajowego.

Z Wydziału kraj. Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Ks. Krakowskim.

We Lwowie dnia 19. kwietnia 1883.

Grott

Towarz. galic. kasy zaliczkowej

we Lwowie, Rynek I. 17.

Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką
przyjmuje wkładki na książeczki oszczędności
oprocentowujące takowe po 6% rocznie

Kasa Towarzystwa zwraca wkładki:

od 100 do 500 zł. za 30-dniowym wypowiedzeniem
" 500 " 1000 " za 60-dniowym " "
" 1000 i resztę kap. za 90-dniowym " "

Udziały oprocentowują się od dnia wkładki.

147

DYREKJA

Po sześciomiesięcznym pobycie w Paryżu przy oddziale chorób nerwowych prof. Charcot wróciłem do Sasso i zatrzymuję nadal kierownictwo zakładu wodoleczniczego.

Dr. H. Ebers

lekarz zakładowy,
sekundarjusz szpitala wiedeńskiego.

ZAKŁAD WODOLECZNICZY
(hydropatyczny)

w SASSOWIE*)

zostanie otwarty w połowie maja b. r. t. i. po dokonaniu wszelkich ulepszeń i zmian, przez lekarza zakładowego wskazanych.

Opis i ceny rozsyła gratis na żądanie

Zarząd
180b poczta Sassów.

*) Pod Złoczowem, okolica małownicza, wzgórze i lasy szpilkowe.

Z dniem 15 Kwietnia otwartym zostanie

OGRÓDEK FROEBLOWSKI

DZIECIĘCY

przy ulicy Kopernika I. 28,

I piętro,

gdzie dawniej był podobny Zakład pana Pietraszewskiego i pani Łukasiewicz.

Wpisy odbywają się od g. 11 do 12.

Niezawodny środek

na wygubienie nagniotków, brodawek i innych podobnych narośli skórnych bez bólu i bez żadnego niebezpieczeństwa.

Cena fiakoniu 50 ct.

Wstrzykiwanie i kapsułki z rośliny „MATICO“ w słabościach męskich nieoceniony środek

poleca Apteka

K. Krzyżanowskiego

we Lwowie.

Cena flaszki wstrzykiwań 40 ct.

Kapsułek 80 ct. 5

Niniejszem polecam moją od 20 lat istniejącą

Farbiarnię

pod firmą

W. MIEDING

przy ul. Jagiellońskiej I. 20
WE LWOWIE.

Wszelkie z prowincji nadesłane zlecenia uskuteczniam w najkrótszym czasie. 46

! DLA DZIECI!**Bajeczki J. I. Kraszewskiego**

z rysunkami Andriollego.

Jedyny powiastki dla dzieci tego autora, opatrzone wstępem z 600 oryginalnymi rysunkami

E. M. Andriollego,

Wydanie ozdobne w czerwonej płóciennej oprawie.

Cena zł. 1.80 ct.

Do nabycia w księgarni **F. H. RICHTERA** (W. Altenberga) we Lwowie.

Ces. król. uprz. galicyjski zakład kredytowy włościański.

Na mocy uchwały

XIV. zwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 19. kwietnia 1883:

I. wyznaczono pół procent jako dywidendę za rok 1882 dla listów zastawnych i obligacji komunalnych, i odnośny lipcowy kupon dywidendowy wypłacany będzie już od 1. maja b. r. począwszy, w kasach zakładu i w znanych miejscach płatniczych.

II. Do rady zawiadowczej wybrani zostali jako nowi członkowie:

pp. Epstein Max i dr. Waygart Walery;

185

zaś ponownie wybrani:

pp. ksiądz Karol Jabłonowski i dr. Fried Jan.

Lwów, dnia 19. kwietnia 1883.

Dyrekcja.**Apteka pod Gwiazdą****Piotra Mikolascha****we Lwowie poleca:****Olej rybi z miętusa**

świeży, nieczyszczony i nieczem niezaprawiany, dla tego najskuteczniejszy dla dzieci skroficznych i na piersi cierpiących. Flaszka 80 ct.

KAWA HOMEOPATYCZNA

Dr. Lutzego,

w paczkach $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, i $\frac{1}{8}$ funtowych, funt 60 ct.**KAWA ŻOLEDZIOWA.**

Najlepszy surrogat kawy prawdziwej, zdrowy i pożywny napój dający, pakiet 10 ct.

CZOKOLADA HOMEOPATYCZNA

doskonałej jakości i bez przypraw cała paczka 1 zł. 58 ct., pół paczki 75 ct.

KAKAO w proszku, odtłuszczony

całe pudełko 70 ct., pół pudełka 40 ct.

MLEKO ZGĘSZCZONE SZWAJCARSKIE

znakomity środek pożywny dla dzieci, puszka 55 ct.

NESTLE'GO PROSZEK DLA DZIECI

zastępuje całkowicie pokarm matczyn, puszka 90 ct.

EKSTRAKT MIĘSNY LIEBIG'A

w gospodarstwie do sporządzenia dobrego silnego rosołu niezbędny, w puszkach po 60, 90 ct. i 1 zł.

TAPIOCA P. GROULT

Bardzo pożywną zupę dająca, paczka 70 ct.

EKSTRAKTA SŁODOWE

z różnych fabryk np. Seheringa, Liebege, Loefflunda czyste i z różnymi dodatkami jak chinina, olejem rybnym, wapnem, żelazem po 60, 90 ct. i 1 zł.

WODA DO ÓCZ

Romershausena — flaszka zł. 1.30.

MORASA PŁYN WZMACNIAJĄCY WŁOSY

pół flaszki 80 ct., cała 1 zł. 20 ct.

Dr. KAROLA MIKOLASCHA

Hiszpańskie wina lecznicze

uznane za wyborne i świadectwami Wnych prof. i doktorów Biesiadeckiego, Brauna von Fernwald, Spaetha, Draschego, Loriosera, Korezyńskiego, Widmana, Edw. Sawickiego, Ziembickiego, Sirzeleckiego, Wolana, Załozieckiego, Stokloewa i Macieja Jakubowskiego wyszczególnione, przez profesora chemii dra Radziszewskiego chemicznie badane i jako znakomite uznane:

Hiszpańskie wino chinowe ku wzmocnieniu

Hiszpańskie wino chinowo-żelaziste

przeciw zubożeniu krwi i nerwowym chorobom.

HISZPAŃSKIE WINO PEPSYNOWE

przeciw upośledzeniu trawienia.

HISZPAŃSKIE WINO PEPTONOWE

przeciw wynędznieniu w słabościach uporeczywych,

pokarm wprost w krew przechodzący.

HISZPAŃSKIE WINO RUMBARBAROWE

przeciw katarom żołądka i kiszki.

Toż samo przez wyżej wymienionych profesorów i lekarzy za najlepsze uznane

Dla chorych i rekonwalescentów:

KONIAK GRANDE CHAMPAGNE

ćwierć litr. butelka 1 zł. 80 ct.

WINO TOKAJSKIE STARE

ćwierć litr. butelka 2 zł. 50 ct.

WINO MALAGA STARE

ćwierć litr. butelka 1 zł. 20 ct.

WINO HISZPAŃSKIE DLA REKONWALESCENTÓW

ćwierć litr. but. 1 zł.

PLASTER na NAGNIOTKI BOXBERGERA

zwitek 35 ct.

Krowianka zawsze świeża szkiełko, 1 zł. 20 ct.

CUKIERKI SŁODOWE własne i**CUKIERKI MCHOWE**

przeciw kaszlowi, chrypkom i bolom gardła.

PIGUŁKI ANTIKATARALNE

Dr. VOSSA pudełko 70 ct.

Prawdziwe PIGUŁKI MORISONA

para pudełek zł. 1.50 i 3.50

Prawdziwy SYRUP PAGLIANO

flaszka 1 zł.

PROSZKI SEIDLICKIE

własnego wyrobu żadnym innym nieustępujące co do skutku, pudełko 1 zł.

WÓDKA FRANCUZKA z BORDEAUXsrowadzana i tu do flaszek napełniana czysta $\frac{1}{2}$ flaszki 60 ct., $\frac{1}{4}$ flaszka 1 zł., z solą według przepisu W. Lee $\frac{1}{2}$ flaszki 70 ct. cała flaszka 1 zł. 20 ct.**WODA SALICYLOWA I PROSZEK SALICYLOWY.**

do ust, najłe psze środki do konserwowania zębów i przeciw nieprzyjemnej woni z ust, flaszka wody 60 ct., pudełko proszku 30 ct. i 1 zł.

POMADA ALKALOID

najlepsza pomada do włosów, wzmacniająca porost i wstrzymująca wypadanie włosów słoik 60 ct.

WODA KOŁONSKA

własnego wyrobu wysmienita po 60 ct. i 1 zł. J. M. Farina o połowę mniejsze flaszki 50 ct. i 1 zł.

PERFUMY FRANCUSKIE

własnego napełnienia,

PUDER FRANCUSKI PRAWDZIWIY

i własnego wyrobu,

PŁYN NA ODMROŻENIA własnego wyrobu**OCET DESINFEKCYJNY** własnego wyrobu,**Godzlembina** Maliszewskiego przeciw reumatyzmowi i gośćcowi.**WODA DO UST ANATERYNOWA**

własnego wyrobu flaszka 40 ct.

OLEJEK z SOSNY PINUS PUMILIO

do rozpylania w powietrzu flaszeczka 80 ct.

GLYCERYNOWE WYROBY SARG'A

różne mydła, kremy glicerynowe i czysta gliceryna.

Oprócz wymienionych mnóstwo innych środków leczniczych, przyrządów chirurgicznych i materiałów.

WINA MOJE LECZNICZE I NAPOJE dla chorych i rekonwalescentów znajdują się na składzie we wszystkich aptekach eomowanych Galicji i Krakowa, tudzież we wszystkich krajach koronnych.

